

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2128/07
19.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik advokat AB, protiv tužene BB, čiji je punomoćnik advokat BA, radi iseljenja, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.15592/06 od 16.02.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 19.09.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.15592/06 od 16.02.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.4798/05 od 08.02.2006. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se tužena obaveže da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana br. _ površine _ m2 koji se nalazi na trećem spratu zgrade br.aa, u ulici _____ u _____, kao i zahtev da mu ga ispražnjeno preda u posed. Stavom drugim izreke tužilac je obavezan d tuženoj naknadi troškove spora isplatom iznosa od 31.500,00 dinara, u roku od 15 dana po prijemu prepisa presude.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.15592/06 od 16.02.2007. godine preinačena je presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.4798/05 od 08.02.2006. godine, tako što je usvojen tužbeni zahtev tužioca i tužena obavezana da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana br. _ koji se nalazi na _ spratu zgrade br. aa, u ulici _____ u _____ i da isti ispražnjen, preda u posed tužiocu, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka od 19.900,00 dinara, a sve u roku od 15 dana od dana prijema prepisa iste.

Protiv pravosnažne presude tužena je izjavila blagovremenu i dozvoljenu reviziju pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana stoga što donošenjem pobijane presude nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. st.2. tač.9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Nije osnovan ni revizijski razlog o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je zemljišno-knjižni vlasnik predmetnog __obnog stana površine 75 m2, na kojem je sada pokojni Živojin Erić bio zakupac stana na neodređeno vreme po rešenju Prvog opštinskog suda u Beogradu R.357/94 od 15.09.1994. godine, koje zamenjuje ugovor o zakupu predmetnog stana na neodređeno vreme. On je __.2005. godine zaključio brak sa tuženom, koja se uselila u predmetni stan i od tada ga drži; a __.2005. godine je preminuo.

Na bazi utvrđenog činjeničnog stanja, drugostepeni sud je pravilno primenio materijalno pravo, zaključivši da u konkretnom slučaju nema mesta primeni odredbe člana 34. važećeg Zakona o stanovanju, kako je to pogrešno našao prvostepeni sud. Obzirom da je tužena lice koje se udajom __ meseca 2005. godine uselilo u predmetni stan u svojini građana, na kojima se posle 29.07.1973. godine, odnosno stupanjem na snagu Zakona o stambenim odnosima ("Službeni glasnik RS", br.29 od 21.07.1973. godine) ne može steći stanarsko pravo, odnosno pravo zakupa na neodređeno vreme. Konsekventno tome, drugostepeni sud je pravilno tužiocu kao zemljišno-knjižnom vlasniku istog, pružio traženu petitornu zaštitu, sa pravnog stanovišta Vrhovnog suda, u smislu člana 37 noveliranog Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa.

Revident neosnovano smatra da je drugostepeni sud donošenjem pobijane presude pogrešno primenio materijalno pravo pošto se samo paušalno pozvao na odredbe citiranog Zakona o stambenim odnosima, ne navodeći pritom ni jedan konkretni član tog Zakona, koji je primenio. Ovo stoga što je odredbom člana 2. Zakona o stambenim odnosima ("Službeni glasnik SRS br.29/73), koji je stupio na snagu 29.07.1973. godine, propisano da se stanarsko pravo može steći samo na stanu u društvenoj svojini, odnosno ne i na stanu u svojini građana. To dalje znači da se za slučajeve "pro futuro" (osim za lica koja su do dana stupanja na snagu tog Zakona, stekla svojstvo nosioca stanarskog prava na takvom stanu u smislu člana 80 st.1. istog Zakona) na stanu u svojini građana ne može steći stanarsko pravo, odnosno pravo zakupa na neodređeno vreme. Zato tužena udajom i useljenjem u predmetni stan (u svojini tužioca) __ meseca 2005. godine, ne može steći svojstvo korisnika tog stana kao član porodičnog domaćinstva svog sada pokojnog supruga PP koji je bio njegov zakupac na neodređeno vreme no sudskom rešenju iz septembra meseca 1994. godine.

neodređeno vreme po sudskom rešenju iz septembra meseca 1991. godine.

Sledstveno tome, u konkretnom slučaju se ne može primeniti odredba člana 34. Zakona o stanovanju ("Službeni glasnik RS" br.50/92 od 25.07.1992. godine, sa izmenama i dopunama) važećeg u vreme smrti poslednjeg zakupca stana na neodređeno vreme na predmetnom stanu, na šta revident neosnovano pretenduje. Zato što se ispunjenost uslova za sticanje prava zakupa na neodređeno vreme u smislu citirane zakonske odredbe, ceni u situaciji koja nastane posle smrti ili iseljenja bivšeg zakupca stana na neodređeno vreme, a na bazi stečenog statusa korisnika i člana njegovog porodičnog domaćinstva. Za status tužene relevantna je činjenica što se tužena u predmetni stan uselila 2005. godine pa bez obzira na činjenicu da je bila udata za svog sada pokojnog supruga PP tužena nije mogla steći svojstvo člana porodičnog domaćinstva nosioca stanarskog prava radi korišćenja stana u privatnoj svojini.

Pravilno je odlučeno i o troškovima ovog spora u smislu člana 161. st.2. u vezi članova 149. st.1. i 150. ZPP.

Sa izloženih razloga Vrhovni sud je primenom člana 405. st.1. ZPP, odlučio kao u izreci ove presudi.

Predsednik veća-sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS